

Patrik Sečen

5

zaustavljam vrijeme.
njihova cikličnost neiscrpna uokolo bruji
neiscrpna
tiho, cikličnost bruji.

sumrak se miješa sa sjajem solarnih hi-tech lampi-
rađaju lik moje budućnosti,
samo za mene,
da vidim kako kola između kuća
i drveća i krovova kroz ljude.

zlostavlja me vrijeme
i sad se prožimaju lasta i šišmiš
i njegovi kliktaji tjeraju sumrak
dalje na zapad.
molim te, ispusti me.
ako treba, uzmi i mladost mi iz kože
zar nećeš?
njihova neiscrpna cikličnost neiscrpna uokolo neiscrpna bruji

Čahurenje u kući

fleke buke rojenjem vibriranje rade
šutnja, ukrštena s glasovima
miksera, žličica, nekih ljudi,
rastopila se u skrivanje

sad Sam, daj mi ovako čini:
strgaj mi nježno opnu oko mene,
strgaj mi nježno opnu i mislim
da će škakljati, a oni tamo
neće čuti smijeh od buke
cijuka borbenih

hitnja posvaja prostor
zbog škakljanja na peti
žuri od navike
od glasova
traži mjesta kojih nikad nema.

Mucice i ti

u posjedu mi tvoji snovi
od prije
uzeti govorom djeteta
sad ih koristim-
dosadno intenzivno daleko-
za danas dosta
stavi pokraj svojih
pa na spavanje

lako te pojmiti tamo-
vezati lancima mojeg pojma
teško te poljubiti
odvući na stranu
jer nemam pojma
npr.:

što ako su mucice žive?
ako su čitavo vrijeme mikrozoe
one male bijele, znaš,
ko zvjezdice pahuljice izgledaju,
vjerojatno
iz nekog sna
iz pretapanja